

una notable conferència, sobre'l tema «Indiferència de l'opinió pública davant dels problemes vitals per al país».

El conferenciant analitzà l'estat actual de la societat espanyola, precisant els remeis que deuen imposar-se-li, en quant a higiene, educació, economia i sentit de la vida, per a salvar-la.

L'amic Valentí fou molt aplaudit.

Actes de promiscuació

No obstant i haver menaçat els carlins amb un estropici, se celebraren tots els anunciats actes de promiscuació amb èxit, tranquil·litat i alegria. Sobre tot el berenar de Montjuïc constituí un triomf per a les joventuts que l'organitzaren.

DE TOT-ARREU

Lemnos, punt d'apoi

La illa de Lemnos, on els anglesos han instal·lat un centre d'operacions, per sa proximitat a l'entrada dels Dardanel·ls, pertany a l'arxipèlag de l'Egeu, a la Turquia europea.

Té uns 23.000 habitants, i ocupa una superfície de 477 kilòmetres quadrats.

Posseeix dugues hermoses i fondes badies, separades per un istme, el port de Paradeison i el de Sant Antoni, o de Monchos. Aquesta darrera badia ofereix una completa seguretat per als vaixells.

La part oriental de la illa és molt àrida, i la occidental, molt fèrtil i abundant en manantials i fonts.

Kastro, la capital de la illa, se suposa que és l'antiga Myzine.

La majoria dels habitants de Lemnos són grecs que's dediquen a l'agricultura i a la pesca.

Mentres va pertànyer a Turquia formava un *vilayeto* amb les illes d'Imbros i de Samotracia.

Ultimament l'ocupà Italia, però la reclama Grecia, per ser grega la seva població.

Aquesta illa és pròdiga en llegendes i té una antiga i curiosa història.

Lo que diu un general japonès

El general Oba, lloc-tinent que fou de Kuruki en la guerra russo-japonesa, fa ponderacions de l'exèrcit alemany; però considera que, fort i tot, no podrà aguantar l'empenta de les tropes moscovites, que durant aquests últims deu anys han fet grans progressos militars.

Ha manifestat també que'ls plans seguits per Alemanya fins ara no són més que'ls que Moltke va traçar un dia, quan, gelosa Prússia dels èxits de França a Magenta, concebí l'idea

d'una invasió a Rússia, seguida, després de la victòria, per altra invasió de França.

Una rectificació tardana d'aquest plan motivà la retirada de l'exèrcit de von Kluck quan marxava cap a París.

Przemysl

La ciutat de Przemysl, és capital de districte i de círcul a Galitzia (Austria-Hongria), està situada a la costa dreta del San, en el ferrocarril de Jaroslaw a Chyrow.

Té 54.000 habitants i és residència d'un bisbe catòlic-grec. Posseeix hermoses esglésies gòtiques e importants monuments moderns.

Damunt de Schlosberg, al sud-oest de la ciutat, es troben les runes d'un castell, la construcció del qual s'atribueix a Casimir el Gran.

Té, además, Przemysl, nombroses fàbriques de teixits, articles de fusta i curtits.

La seva major importància era com a plaça forta.

Les fortificacions de Przemysl eren de bastant valor. Responien a un sistema intermig entre'ls dels forts cuiracats que defensà Brialmont (com els de Liege), i el dels camps atrinxerats amb elements dispersos de defensa que han seguit Alemanya i França (exemple Metz i Verdun).

Aquest sistema austriac intermig, preconitzat pel tinent coronel von Leithner (i que és el mateix seguit a Cracovia) es basa en l'existència de grans forts cuiracats en defensa dels intervals.

A aquesta defensa deu Przemysl l'haver pogut allargar tant de temps la seva resistència. Una vegada més es demostra, en aquesta guerra, davant els progressos de l'artilleria moderna, que és dels camps atrinxerats i no de les fortificacions isolades d'on poden obtenir-se favorables resultats.

El rey Albert

Un redactor del *World* ha tingut una entrevista amb el rei Albert, en la qual el monarca belga ha dit:

«Cap home lleial procediria de diferent manera que jo.

«Bèlgica no ha sortit mai d'una estricta neutralitat; sempre ha estat amiga de tots els pobles que garantien la seva independència, i la mateixa Alemanya ha reconegut, en els començaments de la guerra, que al violar la nostra neutralitat procedia malament.

«S'ha parlat d'un conveni anglo-belga; però ningú a Bèlgica ha anomenat conveni una lletra del general Ducarne al ministre de la Guerra, relativa a converses sense caràcter oficial amb l'agregat militar anglès.

«Jo desitjava de tal manera evitar àdhuc les apariències contràries a la neutralitat, que vaig comunicar personalment aquestes coses a l'agregat militar d'Alemanya.

NOVES

S'anuncia la publicació d'una revista francòfila titulada *Iberia*. Tant de bo sigui així!

Ara, lo que manca és que, donada la significació extremadament dretista d'alguns que s'anuncien com a redactors de la futura revista, no'ns donguin gat per llebre.

Ens tenen acostumats a tantes coses, els senyors del davant!

Don Lluís Domènec i Montaner, l'il·lustre arquitecte que tants jorns de glòria ha donat a la terra catalana, passa per la gran pena d'haver perdut el seu fill Eduard.

Rebi la família Domènec el nostre més sentit condol.

Diumenge a la tarda se celebrà a Sabadell, en el Centre Català, la vetllada necrològica del que en vida fou gran patrici, l'Antoni de P. Campmany. A l'acte hi assistí un fill del difunt, i fou presidit per don Modest Duràn.

Pronunciaren discursos el senyor Duràn, Saló, Josep M.ª Roca, Martí i Julià, Laporta i Folguera Duràn, llegint, además, na Angès Armengol de Badia una sentida poesia dedicada a en Campmany.

Les adhesions que's llegiren anaven firmades pels senyors Jospè Franquesa i Gomis, Joaquim Riera i Bertràn i Antoni Suñol.

Sembla que la mort es rebegi amb els nostres. Un altre home dels que sempre havien lluitat amb abnegació i entusiasme ha baixat al sepulcre: en Domingo Gaspar Serra, que moria repentinament quan el darrer número de L'AVENÇADA sortia al carrer.

Havia estat en Gaspar un federal de tota la vida, amic de l'Almirall, den Lostau, den Vallès i Ribot, amb els quals fundà els primers centres federals a Barcelona, essent el primer en sacrificar-se en aquelles èpoques d'alçaments i conspiracions.

Des de la fundació del partit radical que figurava en el mateix, acatant la quefatura de don Alexandre Lerroux.

Descansi en pau el desaparegut amic.

Degut a l'excés d'original d'actualitat que s'ha agombolat aquesta setmana, ens veiem precisats a suspendre la publicació de «La República de 1873», de don Francisco Pi i Margall, que donem en folletí.

En una pròxima setmana publicarem el folletí doblat.

GRANJA CARCERENY

XACOLATERIA I LLETERIA

RAMBLA DE LES FLORS, 33

OBERT TOTA LA NIT

VINS Y MISTELES

Societat anonima

BATALLA

Marquès del Duero, núms. 206 y 208

Telèfon núm. 6177

—Quina és la bicicleta millor?

—Pregunti-m'ho a mi:

La **MARTÍ**

Bicicletes a **175** ptes.

PRINCESA, 37

BARCELONA